

[Miljøministeren]

Som led i dette analysearbejde behandler en arbejdsgruppe under Arealudvalget for øjeblikket de forskellige ankesystemer inden for Miljøministeriets område samt ankesystemer på byggelovens område. Dette arbejde forventes afsluttet med en delbetænkning inden den 1. juni 1987. Delbetænkningen vil indeholde principielle synspunkter på ankesystemernes organisation og ankeprocessuelle regler, herunder vedrørende kredsen af klageberettigede, og forslag til harmonisering og forenkling heraf.

Problemerne omkring ankesystemerne er meget sammensatte og komplicerede. Der er mange hensyn, der skal overvejes, og den kommende delbetænkning vil efter min opfattelse være det bedste grundlag for en principiel debat om ankesystemet. Jeg mener derfor, at tidspunktet endnu ikke er inde til en sådan debat. Debatten må afvente Arealudvalgets delbetænkning.

Jeg kan oplyse, at jeg har sendt de to beslutningsforslag, der er udtryk for vidt forskellige opfattelser, til Arealudvalget til orientering. Når delbetænkningen foreligger, vil jeg desuden orientere Folketingets miljø- og planlægningsudvalg herom.

Løvig Simonsen (S):

Allerede under behandlingen af miljøbeskyttelsesloven i sidste folketingsamling stillede Socialdemokratiet forslag om, at Miljøankenævnet blev nedlagt. Dette forslag var der imidlertid ikke tilslutning til, men der blev fra forskellige partier givet udtryk for, at man var villig til at diskutere Miljøankenævnets sammensætning og funktion. Det er på denne baggrund, Socialdemokratiet fremsætter sit forslag til ændring af klagereglerne i miljøbeskyttelsesloven med flere love.

Der er for os ingen tvivl om, at det er det rette tidspunkt at tage Miljøankenævnets rolle, virksomhed og sammensætning op til debat og overvejelse på.

Socialdemokratiet foreslår, at treankesystemet ændres til i væsentlig grad et toankesystem, forstået således, at de beslutninger, der træffes i amter og kommuner på de forskellige områder, kan ankes til Miljøministeriets styrelser, der i langt de fleste sager træffer den endelige afgørelse.

På samme måde bliver Miljøankenævnet ankeinstans for Miljøstyrelsens beslutninger i

relation til egne godkendelses- og tilsynsbeholdninger.

De sager, der derudover kan påklages til Miljøankenævnet, bliver de store, principielle sager, som vi alle kender fra mange enkelt-sagsbehandlinger i miljø- og planlægningsudvalget.

En opbygning som her skitseret sikrer, at trufne beslutninger kan ankes til en højere instans i god overensstemmelse med den danske retstradition, og samtidig opnår vi, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid kan nedsættes fra de nuværende 9-10 måneder. Denne gennemsnitstid skal ses på baggrund af, at der er adskillige eksempler på, at en ankesag kan tage både to og tre år. En så lang sagsbehandlingstid er hverken tilfredsstillende for den part, der klager, eller for den indklagede part.

Der er derfor meget god mening i, at de fleste sager kan afgøres ved 2. instans. Der ved opnås også, at de, der eventuelt kunne spekulere i af den ene eller anden grund at påklage en afgørelse fra Miljøstyrelsen til Miljøankenævnet, får frataget denne mulighed.

Dernæst vil der være nogle principielle sager, der efter vort forslag ville kunne forelægges Miljøankenævnet til endelig afgørelse. Lad mig her nævne en sag som nedlæggelse af klorproduktionen på Sojakagefabrikken og afgørelsen vedrørende udledninger fra Grindsted Products. Disse sagers afgørelse er af principiel betydning i forhold til, hvorledes samfundet stiller sig til en foretagens risikovurdering, f.eks. da Folketinget var enigt med Socialdemokratiet i det ønskværdige i at få lukket Barsebäck hurtigst muligt, eller da Folketingets flertal vedtog, at a-kraft ikke længere skulle være en mulighed i den danske elforsyningsudbygning.

Det er klare beviser på, at Folketinget politisk tager stilling til, hvilke former for energiforsyning vi ønsker, efter en afvejning af fordele og ulemper energiforsyningsmæssigt, risikomæssigt og miljømæssigt i forhold til de nuværende energiforsyningskilder. Den tekniske viden og indsigt var tilvejebragt og beskrevet i flere rapporter, men den politiske afvejning og beslutning, der var nødvendig for at afgøre, hvilken udvikling vi ønskede, blev taget af et politisk sammensat forum, nemlig Folketinget.